Cod ECLI

ROMÂNIA
TRIBUNALUL IAŞI
SECŢIA II CIVILĂ-CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 4724/99/2026

SENTINŢA CIVILĂ nr. 860/2026 C.A.
Şedinţa publică de la 06 Octombrie 2026
Instanţa constituită din:
Preşedinte A)R
Grefier Cris N

Pe rol fiind pronunţarea asupra cererii de suspendare a executării actelor administrative formulată de către reclamanta LOGHIN GILDA RODICA, în contradictoriu cu pârâţii PREFECTUL JUDETULUI IASI, INSTITUŢIA PREFECTULUI - JUDEŢUL IAŞI şi UAT COMUNA MIRCEŞTI, PRIN PRIMAR.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică, lipsă părţile.

Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile asupra cererii de suspendare au avut loc în şedinţa publică din 29.09.2026, susţinerile părţilor fiind consemnate în încheierea de şedinţă din acea zi care face parte integrantă din prezenta, când, din lipsă de timp pentru deliberare, s-a amânat pronunţarea pentru azi, 06.10.2026, când;

INSTANŢA

Deliberând asupra cererii de suspendare a executării actului administrativ, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași la data de 03.08.2026, sub nr. 4727/99/2026, reclamanta Loghin Gilda-Rodica, în contradictoriu cu pârâții Prefectul Județului Iași, Instituția Prefectului – Județul Iași **și** Unitatea Administrativ-Teritorială Comuna Mircești, prin primar, a solicitat, în principal, anularea Ordinului nr. 279/29.07.2026 emis de Prefectul Județului Iași, iar, pe cale accesorie, suspendarea executării acestuia până la soluționarea definitivă a cauzei.

Totodată, reclamanta a solicitat repunerea părţilor în situaţia anterioară emiterii ordinului, prin recunoașterea menținerii mandatului său de consilier local și obligarea UAT Comuna Mircești să îi permită exercitarea efectivă a funcției de consilier local, obligarea acesteia la plata unei despăgubiri egale cu indemnizațiile indexate, majorate și actualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat în perioada cuprinsă între încetarea exercitării mandatului și reluarea efectivă a acestuia, precum și plata sumei de 10.000 lei cu titlu de daune morale, cu dobânda legală penalizatoare și actualizarea sumelor potrivit indicelui de inflație.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat, în esență, că prin Ordinul nr. 279/29.07.2026 Prefectul Județului Iași a constatat încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale, a mandatului său de consilier local în cadrul Consiliului Local Mircești și a declarat vacant locul ocupat, în temeiul art. 204 alin. (2) lit. e) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

A susținut că ordinul a fost emis ca urmare a Referatului constatator nr. 3075/19.05.2026 și a Proiectului de hotărâre nr. 41/19.05.2026, întocmite la nivelul Comunei Mircești, prin care s-ar fi reținut lipsa sa nemotivată de la trei ședințe consecutive ale consiliului local, respectiv cele din 24.03.2026, 23.04.2026 și 18.05.2026.

Reclamanta a contestat atât caracterul nemotivat al absențelor reținute, cât și legalitatea procedurii urmate pentru constatarea încetării mandatului.

Sub acest aspect, a arătat că, anterior emiterii ordinului, participase la ședințele Consiliului Local Mircești din 03.03.2026 și 18.03.2026, iar ulterior a participat la ședințele din 16.04.2026, 27.04.2026, 13.05.2026, 22.05.2026, 03.06.2026 și 24.06.2026, susținând că această succesiune a participărilor și absențelor exclude existența unei conduite constante de neparticipare la activitatea autorității deliberative.

În ceea ce privește ședința din 23.04.2026, reclamanta a susținut că aceasta a fost convocată în aceeași zi, printr-un e-mail transmis la ora 12:18, pentru ora 15:00, exclusiv cu participare fizică, intervalul de aproximativ două ore și 42 de minute nepermițându-i, în concret, reorganizarea programului profesional. A mai arătat că a comunicat imposibilitatea participării și că o convocare cu un asemenea termen nu putea fundamenta calificarea absenței drept nemotivată.

Referitor la ședința din 18.05.2026, reclamanta a susținut că transmisese anterior mesajul „Astăzi nu pot ajunge", apreciind că această comunicare reprezenta o informare privind imposibilitatea de participare, care trebuia analizată în concret înainte de calificarea absenței drept nemotivată. A arătat, în același context, că simpla consemnare a absenței în documentele ședinței nu era suficientă, în opinia sa, pentru a demonstra caracterul nemotivat al acesteia.

Reclamanta a criticat și modalitatea de convocare a ședinței extraordinare din 23.04.2026, susținând că nu ar fi fost justificată existența unei situații excepționale care să impună convocarea de îndată, că proiectele aflate pe ordinea de zi fuseseră anterior discutate ori puteau fi planificate și că nu i-ar fi fost oferită posibilitatea participării prin mijloace electronice.

O altă critică formulată a privit momentul emiterii Ordinului nr. 279/29.07.2026. Reclamanta a susținut că referatul constatator și proiectul de hotărâre au fost întocmite la data de 19.05.2026, au fost introduse pe ordinea de zi a ședinței din 22.05.2026, iar termenul prevăzut de art. 204 alin. (7) din Codul administrativ pentru emiterea ordinului prefectului ar fi fost depășit, ordinul fiind emis abia la 29.07.2026. În opinia reclamantei, termenul prevăzut de lege are caracter imperativ, iar depășirea sa afectează legalitatea actului administrativ contestat.

Reclamanta a criticat, de asemenea, stabilirea datei de 24.06.2026 ca moment al încetării mandatului, arătând că această dată nu ar corespunde nici celei de-a treia absențe reținute, nici adoptării unei hotărâri a consiliului local și nici unui alt moment obiectiv prevăzut de lege. A susținut că, dimpotrivă, la data de 24.06.2026 a participat la ședința Consiliului Local Mircești, astfel încât ordinul ar produce, în concepția sa, efecte retroactive asupra unei perioade în care și-a exercitat efectiv mandatul.

A mai invocat lipsa unei motivări proprii, complete și contradictorii a ordinului prefectului, susținând că actul contestat preia concluziile referatului constatator fără o verificare efectivă a împrejurărilor concrete referitoare la fiecare dintre absențele imputate, la modalitatea și termenul convocărilor și la explicațiile furnizate anterior de reclamantă. Totodată, a susținut că prefectul ar fi prezentat selectiv activitatea sa în cadrul consiliului local, prin izolarea celor trei absențe de ansamblul participării sale la ședințele autorității deliberative.

În ceea ce privește cererea de suspendare, reclamanta a invocat dispozițiile art. 15 raportat la art. 14 din Legea nr. 554/2004, susținând că sunt întrunite cumulativ condițiile cazului bine justificat și ale pagubei iminente.

Cu privire la ***cazul bine justificat***, a susținut că îndoiala serioasă asupra prezumției de legalitate a ordinului rezultă, fără a fi necesară o cercetare aprofundată a fondului, din modalitatea convocării ședinței din 23.04.2026, din pretinsa lipsă a unei justificări concrete a urgenței acesteia, din emiterea ordinului la 29.07.2026 în raport cu momentul întocmirii referatului constatator și al proiectului de hotărâre, din stabilirea retroactivă a datei de 24.06.2026 pentru încetarea mandatului, precum și din susținuta insuficiență a motivării actului administrativ.

În ceea ce privește ***paguba iminentă***, reclamanta a arătat că executarea ordinului determină încetarea imediată a exercitării mandatului de consilier local și imposibilitatea

participării sale la ședințele și procesul decizional al autorității deliberative locale, cu consecința pierderii indemnizației aferente mandatului. A mai invocat afectarea credibilității sale publice și politice, arătând că menținerea efectelor ordinului până la soluționarea definitivă a acțiunii ar putea produce consecințe dificil de înlăturat ulterior prin simpla acordare a unor despăgubiri.

În drept, reclamanta a invocat, între altele, dispozițiile art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004, prevederile O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și dispozițiile Codului de procedură civilă.

În probațiune, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, depunând documentele anexate cererii și solicitând, totodată, depunerea de către pârâți a documentației care a stat la baza emiterii Ordinului nr. 279/29.07.2026 și a documentelor referitoare la convocarea și desfășurarea ședințelor Consiliului Local Mircești relevante pentru încetarea mandatului.

La solicitarea instanței, reclamanta a depus la data de 24.08.2026 *precizări și completări* ***punctuale***, prin care a dezvoltat unele dintre susținerile formulate prin cererea introductivă și a adus lămuriri cu privire la împrejurările avute în vedere în susținerea acțiunii.

În ceea ce prezintă relevanță pentru soluționarea cererii de suspendare, reclamanta a făcut precizări suplimentare cu privire la absența de la ședința Consiliului Local Mircești din 18.05.2026. A arătat că mențiunea transmisă anterior ședinței, în sensul că „Astăzi nu pot ajunge", nu poate fi analizată izolat, ci trebuie raportată la împrejurările concrete în care fusese organizată întâlnirea consilierilor locali. Potrivit susținerilor sale, întâlnirea fusese stabilită în urma unor discuții neoficiale purtate între primar și consilierii locali, în contextul analizării oportunității schimbării locației unei întâlniri și al dificultăților sale de participare determinate de activitatea profesională.

Reclamanta a precizat că desfășoară activitate în învățământ și că solicitase stabilirea unei alte date pentru întâlnirea respectivă, explicând imposibilitatea participării la data indicată. A susținut că aceste împrejurări erau cunoscute celorlalți membri ai consiliului local și că mesajul prin care a comunicat că nu poate ajunge reprezenta continuarea unor discuții anterioare referitoare la programarea întâlnirii, iar nu o simplă absență nejustificată. În opinia sa, aceste circumstanțe impuneau o analiză individuală a motivelor absenței înainte de calificarea acesteia drept nemotivată.

Reclamanta a mai arătat că între ea și primarul comunei exista anterior un dezacord referitor la anumite propuneri de cheltuire a bugetului local, invocând, cu titlu de context, faptul că ar fi formulat observații asupra cuantumului unor cheltuieli publice și asupra oportunității unor proiecte, precum și că propunerile sale ar fi fost, uneori, respinse ori diminuate. A susținut că aceste aspecte nu reprezintă, prin ele însele, motive autonome de nelegalitate a Ordinului nr. 279/29.07.2026, dar trebuie avute în vedere ca elemente de context pentru aprecierea relațiilor dintre autoritățile locale și reclamantă și pentru verificarea caracterului efectiv al procedurii care a precedat emiterea ordinului.

În susținerea acestor afirmații, reclamanta a solicitat completarea probei cu înscrisuri prin depunerea unor capturi ale conversațiilor purtate în grupul WhatsApp „Consilieri 2024", arătând că acestea confirmă existența discuțiilor privind întâlnirea de la școală, programarea acesteia și comunicarea între membrii consiliului local.

La data de 27.08.2026, *pârâții Prefectul Județului Iași* ***și*** *Instituția Prefectului – Județul Iași au depus întâmpinare*, prin care au solicitat respingerea cererii de suspendare a executării Ordinului Prefectului Județului Iași nr. 279/29.07.2026, precum și respingerea cererii de anulare a aceluiași act, invocând atât excepții procesuale, cât și apărări pe fond.

Cu titlu prealabil, pârâții au invocat *inadmisibilitatea cererii de suspendare*, susținând că reclamanta nu ar fi parcurs procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004. Au arătat că, deși acțiunea privește anularea Ordinului nr. 279/29.07.2026, repunerea în situația anterioară și acordarea de despăgubiri, la dosar nu ar exista dovada formulării și depunerii

plângerii prealabile împotriva actului administrativ, împrejurare pe care au apreciat-o ca atrăgând inadmisibilitatea cererii de suspendare.

Au invocat, de asemenea, *excepția netimbrării cererii de chemare în judecată*, arătând că acțiunea cuprinde mai multe capete de cerere supuse taxării distincte și susținând că taxa judiciară de timbru nu ar fi fost achitată în cuantumul datorat potrivit O.U.G. nr. 80/2013.

Totodată, pârâții au invocat *excepția lipsei calității procesuale pasive a Instituției Prefectului – Județul Iași,* susținând că, potrivit dispozițiilor Codului administrativ, prefectul este cel care emite actele administrative în exercitarea atribuțiilor sale, iar Instituția Prefectului reprezintă structura de specialitate care asigură suportul necesar exercitării funcției de prefect. În acest sens, au arătat că Ordinul nr. 279/29.07.2026 a fost emis de Prefectul Județului Iași, astfel încât acesta este emitentul actului a cărui suspendare și anulare se solicită.

În ceea ce privește *cererea de suspendare*, pârâții au arătat că aceasta este întemeiată pe dispozițiile art. 15 raportat la art. 14 din Legea nr. 554/2004 și au susținut că reclamanta nu a făcut dovada îndeplinirii cumulative a condițiilor privind existența unui caz bine justificat și a unei pagube iminente. Au invocat prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ și au susținut că suspendarea executării reprezintă o măsură de excepție, care nu poate fi dispusă în lipsa unor împrejurări de natură să creeze o îndoială serioasă asupra legalității actului.

Referitor la cazul bine justificat, pârâții au arătat că Ordinul nr. 279/29.07.2026 a fost emis în aplicarea dispozițiilor art. 204 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, ca urmare a constatării îndeplinirii condițiilor privind încetarea de drept a mandatului de consilier local pentru lipsa nemotivată de la trei ședințe ale consiliului local, convocate pe durata a trei luni calendaristice, care ar fi determinat imposibilitatea desfășurării acestora în condiții legale. Au susținut că rolul prefectului în această procedură este acela de a constata, prin ordin, intervenirea unei situații prevăzute de lege, în baza documentației transmise de autoritatea deliberativă locală.

Pârâții au mai arătat că prefectul nu ar avea competența de a cenzura oportunitatea activității autorității deliberative locale și nici de a substitui aprecierea consiliului local asupra modului concret de desfășurare a ședințelor, competența sa fiind limitată la verificarea îndeplinirii condițiilor legale pentru constatarea încetării mandatului.

În susținerea legalității actului, pârâții au arătat că, potrivit documentației administrative avute în vedere la emiterea ordinului, reclamanta ar fi lipsit nemotivat de la ședințele Consiliului Local Mircești din 24.03.2026, 23.04.2026 și 18.05.2026, iar aceste absențe ar fi determinat imposibilitatea desfășurării ședințelor în condițiile legii. Au susținut că, pentru cele trei ședințe, au existat convocatoare, dispoziții de convocare, dovezi de comunicare și procese-verbale, documente care au fost avute în vedere la emiterea actului.

Cu privire la susținerea reclamantei referitoare la caracterul justificat al absențelor, pârâții au invocat prevederile Regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului Local Mircești, potrivit cărora prezența consilierilor locali la ședințe este obligatorie, cu excepția situațiilor în care absența este motivată în condițiile prevăzute de regulament. Au susținut că împrejurările invocate de reclamantă nu ar fi fost dintre cele susceptibile, potrivit regulamentului, să determine calificarea absențelor drept motivate.

Referitor la criticile privind convocarea ședinței din 23.04.2026, pârâții au arătat că ședința a fost convocată prin dispoziția primarului și că documentele aferente convocării au fost comunicate consilierilor locali. Au susținut că stabilirea caracterului extraordinar și, după caz, urgent al unei ședințe aparține autorității competente să o convoace, iar aspectele invocate de reclamantă nu ar fi de natură să pună sub semnul îndoielii legalitatea Ordinului nr. 279/29.07.2026.

În ceea ce privește susținerea privind depășirea termenului de emitere a ordinului, pârâții au arătat că termenul prevăzut de art. 204 din Codul administrativ pentru emiterea ordinului prefectului ar avea caracter de recomandare, iar nu unul de decădere, susținând că depășirea

acestuia nu atrage, prin ea însăşi, nelegalitatea actului administrativ. În sprijinul acestei interpretări, au făcut referire la punctele de vedere obţinute de la Ministerul Afacerilor Interne şi de la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice şi Administraţiei.

Cu privire la data de 24.06.2026, menţionată în ordin ca dată a încetării de drept a mandatului, pârâţii au susţinut că aceasta corespunde momentului împlinirii condiţiilor legale reţinute pentru încetarea mandatului şi au contestat teza reclamantei potrivit căreia ordinul ar produce efecte retroactive nepermise.

În ceea ce priveşte paguba iminentă, pârâţii au susţinut că reclamanta nu a făcut dovada unui prejudiciu material viitor şi previzibil ori a unei perturbări grave a funcţionării unei autorităţi publice, în sensul art. 2 alin. (1) lit. ş) din Legea nr. 554/2004. Au arătat că simpla încetare a exercitării mandatului şi neîncasarea indemnizaţiei aferente nu ar fi suficiente, prin ele însele, pentru a configura paguba iminentă, cu atât mai mult cu cât eventualele prejudicii patrimoniale ar putea fi reparate ulterior, în ipoteza admiterii acţiunii în anulare.

Pârâţii au mai susţinut că mandatul de consilier local este exercitat în interes public, iar încetarea acestuia în condiţiile prevăzute de lege nu poate fi asimilată, prin ea însăşi, unei pagube iminente în sensul Legii nr. 554/2004. Au apreciat că susţinerile reclamantei privind afectarea imaginii publice, imposibilitatea participării la şedinţele consiliului local şi pierderea indemnizaţiei nu demonstrează existenţa unei consecinţe grave şi ireversibile care să justifice suspendarea executării ordinului.

În final, pârâţii au solicitat admiterea excepţiilor invocate şi, în subsidiar, respingerea cererii de suspendare şi a acţiunii ca neîntemeiate, menţinerea Ordinului Prefectului Judeţului Iaşi nr. 279/29.07.2026 ca act administrativ legal şi temeinic, precum şi respingerea capetelor de cerere privind despăgubirile şi cheltuielile de judecată.

În probaţiune, pârâţii au solicitat încuviinţarea probei cu înscrisuri şi au depus Ordinul nr. 279/29.07.2026, documentaţia care a stat la baza emiterii acestuia, referatele întocmite la nivelul Instituţiei Prefectului, corespondenţa cu autorităţile centrale, precum şi înscrisurile transmise de autorităţile locale în legătură cu procedura de încetare a mandatului.

La data de 27.08.2026, pârâta *Unitatea Administrativ-Teritorială Comuna Mircești, prin primar*, a depus *întâmpinare* prin care a solicitat respingerea cererii de suspendare a executării Ordinului Prefectului Judeţului Iaşi nr. 279/29.07.2026 ca neîntemeiată, susţinând că nu sunt întrunite cumulativ condiţiile prevăzute de art. 14 şi art. 15 din Legea nr. 554/2004 privind existenţa unui caz bine justificat şi a unei pagube iminente. Totodată, a solicitat respingerea pe fond a acţiunii în anulare şi a celorlalte capete de cerere formulate de reclamantă.

În expunerea situaţiei de fapt, pârâta a arătat că activitatea Consiliului Local Mircești a fost afectată, în prima jumătate a anului 2026, de absenţa repetată a unor consilieri locali, între care şi reclamanta, situaţie care ar fi condus la imposibilitatea desfăşurării unor şedinţe din lipsă de cvorum. A susţinut că reclamanta a lipsit de la şedinţele extraordinare din 24.03.2026, 23.04.2026 şi 18.05.2026, iar în niciuna dintre acestea nu ar fi prezentat o justificare aptă să determine calificarea absenţei drept motivată.

Cu privire la şedinţa din 18.05.2026, pârâta a arătat că reclamanta a transmis în grupul WhatsApp al consilierilor mesajul „Astăzi nu pot ajunge", fără indicarea unui motiv concret, iar anterior ar fi propus amânarea şedinţei. Pârâta a susţinut că simpla informare privind imposibilitatea participării nu echivalează cu justificarea absenţei în condiţiile Regulamentului de organizare şi funcţionare al Consiliului Local Mircești.

În ceea ce priveşte consecinţele acestor absenţe, pârâta a arătat că imposibilitatea desfăşurării şedinţelor ar fi afectat activitatea deliberativă a consiliului local, inclusiv adoptarea unor hotărâri privind bugetul local, investiţiile şi funcţionarea serviciilor publice, susţinând că situaţia ar fi creat dificultăţi în desfăşurarea activităţii administraţiei locale.

Referitor la cazul bine justificat, pârâta a susţinut că criticile reclamantei nu relevă împrejurări de natură să creeze o îndoială serioasă asupra legalităţii actului administrativ, ci presupun o analiză aprofundată a fondului raportului juridic dedus judecăţii. A arătat că

Ordinul nr. 279/29.07.2026 a fost emis de prefect în exercitarea atribuțiilor sale legale, pe baza documentației transmise de autoritățile locale și a verificărilor efectuate în procedura administrativă.

În legătură cu modalitatea de convocare a ședinței din 23.04.2026, pârâta a susținut că aceasta a fost legal convocată, apreciind că dispozițiile art. 134 din Codul administrativ permit convocarea de îndată a ședințelor extraordinare în situațiile prevăzute de lege. A arătat că, potrivit mențiunilor procesului-verbal al ședinței, caracterul urgent al convocării era determinat de necesitatea soluționării unor chestiuni administrative și bugetare care nu puteau fi amânate.

Pârâta a mai susținut că pretinsa imposibilitate de participare determinată de intervalul scurt dintre convocare și ora ședinței nu demonstrează, prin ea însăși, nelegalitatea convocării și nici caracterul justificat al absenței reclamantei. De asemenea, a arătat că legislația aplicabilă nu impune, în orice situație, desfășurarea ședințelor prin mijloace electronice și că modalitatea de desfășurare a ședinței ține de competența autorității care a dispus convocarea.

Cu privire la termenul prevăzut de art. 204 alin. (7) din Codul administrativ, pârâta a susținut că acesta nu are natura unui termen de decădere și că depășirea sa nu determină nulitatea ordinului prefectului. A arătat că ordinul are caracter declarativ, iar încetarea de drept a mandatului intervine la momentul îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, independent de data emiterii ordinului prin care această situație este constatată.

Pârâta a susținut, totodată, că intervalul scurs până la emiterea Ordinului nr. 279/29.07.2026 ar fi fost determinat de necesitatea efectuării unor verificări și a obținerii unor puncte de vedere din partea autorităților competente, iar nu de o conduită arbitrară a prefectului.

Referitor la data de 24.06.2026, indicată în ordin ca dată a încetării mandatului reclamantei, pârâta a susținut că aceasta corespunde momentului la care ar fi fost îndeplinite condițiile prevăzute de art. 204 din Codul administrativ pentru încetarea de drept a mandatului, contestând existența unei retroactivități nepermise a actului administrativ.

Cu privire la pretinsa insuficiență a motivării Ordinului nr. 279/29.07.2026, pârâta a arătat că actul administrativ trebuie analizat împreună cu documentația care a stat la baza emiterii sale, respectiv referatul constatator, procesele-verbale ale ședințelor, convocatoarele, referatele de aprobare și celelalte înscrisuri transmise Instituției Prefectului. A susținut că, raportat la aceste documente, motivele care au determinat emiterea ordinului sunt identificabile.

În ceea ce privește paguba iminentă, pârâta a susținut că pierderea indemnizației de consilier local reprezintă un prejudiciu patrimonial susceptibil de reparare ulterioară și nu întrunește, prin el însuși, cerințele art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004. A contestat, de asemenea, susținerea reclamantei potrivit căreia neexercitarea temporară a mandatului ar produce consecințe ireversibile asupra activității publice sau asupra imaginii acesteia.

Pârâta a arătat că eventuala suspendare a ordinului ar putea produce, la rândul său, consecințe asupra activității Consiliului Local Mircești, susținând că interesul public presupune asigurarea funcționării autorității deliberative și adoptarea hotărârilor necesare administrației locale.

Pe fondul acțiunii, pârâta a contestat criticile reclamantei privind neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 204 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, susținând că erau întrunite cumulativ condițiile referitoare la existența a trei ședințe ale consiliului local, desfășurate într-un interval de trei luni calendaristice, la lipsa nemotivată a reclamantei și la imposibilitatea desfășurării ședințelor din lipsă de cvorum.

Cu privire la caracterul nemotivat al absențelor, pârâta a invocat dispozițiile Regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului Local Mircești și a susținut că reclamanta nu ar fi făcut dovada existenței vreuneia dintre situațiile prevăzute de regulament pentru justificarea absenței. A arătat că simpla comunicare a imposibilității de participare nu

este echivalentă cu motivarea absenței și că reclamanta nu ar fi indicat, în procedura administrativă, un motiv concret și verificabil pentru fiecare dintre ședințele la care a lipsit.

Pârâta a mai susținut că participarea reclamantei la alte ședințe ale consiliului local nu înlătură efectele juridice ale celor trei absențe avute în vedere la emiterea ordinului și nu exclude aplicarea dispozițiilor art. 204 din Codul administrativ, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de acest text.

În ceea ce privește susținerile reclamantei referitoare la divergențele existente între aceasta și primar în legătură cu unele proiecte și cheltuieli publice, pârâta a arătat că asemenea împrejurări sunt lipsite de relevanță pentru analiza condițiilor legale privind încetarea mandatului, procedura având ca obiect exclusiv verificarea situației prevăzute de art. 204 din Codul administrativ.

Pârâta a solicitat, de asemenea, respingerea capetelor de cerere privind repunerea în situația anterioară, despăgubirile materiale, daunele morale, dobânda legală penalizatoare și cheltuielile de judecată, formulând apărări distincte cu privire la lipsa temeiului și a dovezilor pentru acordarea acestora.

În probațiune, pârâta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și a depus, între altele, dispozițiile de convocare a ședințelor, convocatoarele și dovezile de comunicare, listele de prezență și procesele-verbale ale ședințelor Consiliului Local Mircești, referatul constatator și documentația aferentă procedurii de încetare a mandatului, precum și înscrisuri referitoare la indemnizațiile reclamantei și la ședințele consiliului local care nu s-au putut desfășura din lipsă de cvorum.

Prin *notele scrise* depuse la dosar la data de 29.09.2026, reclamanta a reiterat solicitarea de suspendare a executării Ordinului nr. 279/29.07.2026 până la soluționarea definitivă a cauzei, dezvoltând argumentele referitoare la existența cazului bine justificat și a pagubei iminente.

Cu privire la cazul bine justificat, reclamanta a susținut că există mai multe împrejurări care, analizate sumar, sunt de natură să pună serios la îndoială prezumția de legalitate a ordinului.

A invocat, în principal, convocarea ședinței din 23.04.2026 cu numai 2 ore și 42 de minute înainte, neclaritatea existenței unei situații de forță majoră ori de maximă urgență, lipsa dovezii publicării în timp util a proiectului bugetului local, neutilizarea participării prin mijloace electronice, calificarea automată a absențelor ca nemotivate, precum și aspectele referitoare la termenul de emitere a ordinului și la data stabilită pentru încetarea mandatului. A arătat că aceste chestiuni pot fi verificate în cadrul procedurii sumare a suspendării, fără a fi necesară tranșarea definitivă a fondului.

În dezvoltarea acestor susțineri, reclamanta a arătat că, în ceea ce privește ședința din 23.04.2026, convocarea i-a fost comunicată la ora 12:18, pentru o ședință stabilită la ora 15:00, exclusiv cu prezență fizică. A susținut că trebuie verificat dacă existau, în concret, condițiile legale pentru convocarea de îndată, respectiv existența unei situații de forță majoră sau de maximă urgență care să nu permită respectarea termenului obișnuit de convocare.

Reclamanta a mai susținut că proiectul bugetului local, discutat în aceeași ședință, trebuia să parcurgă etapele de transparență prevăzute de lege, inclusiv publicarea sau afișarea și termenul de 15 zile pentru formularea contestațiilor, apreciind că lipsa dovezilor privind respectarea acestor etape este relevantă și pentru verificarea caracterului urgent al convocării.

Totodată, reclamanta a invocat faptul că regulamentul local permite participarea prin mijloace electronice și a susținut că, deși această modalitate nu a fost utilizată la ședința din 23.04.2026, ea a fost folosită ulterior, la ședința din 03.08.2026, pentru unul dintre consilierii participanți. În opinia reclamantei, această împrejurare este relevantă pentru aprecierea imputabilității absenței și a conduitei autorității organizatoare.

Cu privire la absența din 18.05.2026, reclamanta a arătat că mesajul „Astăzi nu pot ajunge" trebuie analizat în contextul discuțiilor anterioare privind stabilirea datei ședinței,

activitățile legate de inaugurarea noii școli și programul său profesional. A precizat că nu susține că simplul mesaj ar fi suficient, prin el însuși, pentru justificarea absenței, ci că solicită examinarea împrejurărilor cunoscute autorității la acel moment.

Reclamanta a reluat și criticile referitoare la termenul în care a fost emis ordinul și la data stabilită pentru încetarea mandatului. A arătat că Referatul și Proiectul nr. 41/19.05.2026 au fost introduse pe ordinea de zi la 22.05.2026, în timp ce Ordinul nr. 279/29.07.2026 a fost emis ulterior, iar data de 24.06.2026 a fost stabilită ca dată a încetării mandatului, deși aceasta corespunde, potrivit susținerilor sale, datei înregistrării documentației la prefect, iar ultima dintre cele trei absențe reținute avusese loc la 18.05.2026. A mai arătat că la 24.06.2026 participase la ședința consiliului local.

Sub aspectul pagubei iminente, reclamanta a susținut că efectele ordinului continuă să se producă, întrucât este exclusă de la cvorum, vot, comisii și de la plata indemnizației aferente mandatului. A arătat că fiecare ședință și fiecare vot pierdut pe durata limitată a mandatului nu pot fi restituite în natură.

Reclamanta a invocat și faptul că, la ședința din 03.08.2026, după emiterea ordinelor de încetare a mandatelor, cei șase consilieri vizați nu au mai fost luați în calcul la stabilirea cvorumului, iar cei șase consilieri rămași, dintre care unul a participat online, au adoptat 14 hotărâri. A susținut că această împrejurare evidențiază caracterul imediat și concret al efectelor ordinului asupra exercitării mandatului și asupra participării sale la activitatea deliberativă.

În consecință, reclamanta a susținut că sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 15 raportat la art. 14 din Legea nr. 554/2004 și a solicitat suspendarea executării Ordinului nr. 279/29.07.2026 până la soluționarea definitivă a cauzei.

La termenul de judecată din data de 29.09.2026, instanța a pus în discuția părților excepțiile procesuale invocate prin întâmpinările formulate în cauză, precum și cererea de suspendare a executării actului administrativ.

În ceea ce privește *excepția netimbrării cererii*, invocată de pârâți, instanța a respins-o, având în vedere existența la dosarul cauzei a dovezii achitării taxei judiciare de timbru stabilite în sarcina reclamantei.

Totodată, pe baza înscrisurilor existente la dosar și a susținerilor părților, instanța a rămas în pronunțare asupra *excepției inadmisibilității cererii,* asupra *excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Instituția Prefectului – Județul Iași*, precum și asupra *fondului cererii de suspendare a executării Ordinului nr. 279/29.07.2026.*

Analizând cererea de suspendare a executării Ordinului Prefectului Județului Iași nr. 279/29.07.2026, instanța reține următoarele:

Cu privire la ***excepția inadmisibilității cererii de suspendare pentru neparcurgerea procedurii prealabile***, invocată de pârâți, Tribunalul o apreciază ca neîntemeiată.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, suspendarea executării unui act administrativ unilateral poate fi solicitată, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea autorității publice emitente sau a autorității ierarhic superioare, în condițiile art. 7 din aceeași lege. Totodată, art. 7 alin. (1) instituie, ca regulă, obligația persoanei care se consideră vătămată printr-un act administrativ individual de a solicita autorității emitente revocarea, în tot sau în parte, a actului înainte de sesizarea instanței.

În cauză, însă, Tribunalul reține că Ordinul nr. 279/29.07.2026 și-a produs deja efectele juridice specifice. Prin acest act s-a constatat încetarea de drept a mandatului reclamantei și vacantarea locului de consilier local, iar, în executarea lui, reclamanta nu a mai fost avută în vedere la stabilirea cvorumului și nu a mai putut participa la exercitarea dreptului de vot în cadrul autorității deliberative.

În aceste condiții, actul administrativ a intrat în circuitul juridic și a produs efecte care nu mai puteau fi înlăturate prin simpla sa revocare de către autoritatea emitentă.

Or, procedura prealabilă are tocmai finalitatea de a permite autorității publice să reexamineze propriul act și, dacă apreciază necesar, să îl revoce sau să îl modifice înainte de

declanşarea litigiului. Atunci când, prin natura şi efectele deja produse, actul nu mai este susceptibil de revocare administrativă, parcurgerea procedurii prealabile nu mai poate realiza scopul pentru care aceasta a fost instituită.

Prin urmare, raportat la efectele juridice deja produse de Ordinul nr. 279/29.07.2026, Tribunalul constată că lipsa unei plângeri prealabile formulate ulterior emiterii acestuia nu atrage inadmisibilitatea cererii de suspendare.

În consecinţă, *excepţia inadmisibilităţii cererii de suspendare va fi respinsă ca neîntemeiată.*

Cu privire la ***excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei Instituţia Prefectului – Judeţul Iaşi,*** Tribunalul o apreciază ca întemeiată.

Calitatea procesuală pasivă presupune existenţa unei identităţi între persoana chemată în judecată şi subiectul raportului juridic litigios căruia i se impută conduita contestată.

În cauză, actul administrativ a cărui suspendare se solicită este Ordinul nr. 279/29.07.2026, emis de Prefectul Judeţului Iaşi. Acesta este autoritatea care a adoptat actul contestat şi, în consecinţă, subiectul raportului juridic dedus judecăţii sub aspectul cererii de suspendare.

Împrejurarea că Instituţia Prefectului – Judeţul Iaşi asigură cadrul organizatoric şi de specialitate necesar exercitării atribuţiilor prefectului şi că, în structura acesteia, a fost instrumentată documentaţia care a stat la baza emiterii ordinului nu îi conferă calitatea de emitent al actului administrativ şi nici nu justifică, prin ea însăşi, legitimarea sa procesuală pasivă în cererea având ca obiect suspendarea executării acestuia.

Prin urmare, în raport cu obiectul concret al cererii de suspendare, calitatea procesuală pasivă aparţine Prefectului Judeţului Iaşi, ca emitent al ordinului contestat, iar nu Instituţiei Prefectului – Judeţul Iaşi.

În consecinţă, Tribunalul va admite excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei Instituţia Prefectului – Judeţul Iaşi şi va respinge cererea de suspendare formulată în contradictoriu cu aceasta ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Pe fondul cererii de suspendare, Tribunalul reţine că, potrivit art. 15 raportat la art. 14 din Legea nr. 554/2004, suspendarea executării actului administrativ presupune întrunirea cumulativă a două condiţii: existenţa unui caz bine justificat şi necesitatea prevenirii unei pagube iminente.

Conform art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004, cazul bine justificat este reprezentat de împrejurările de fapt şi de drept apte să creeze o îndoială serioasă asupra legalităţii actului administrativ, iar potrivit lit. ş) a aceluiaşi text, paguba iminentă reprezintă prejudiciul material viitor şi previzibil ori, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcţionării unei autorităţi publice sau a unui serviciu public.

Suspendarea are caracter provizoriu şi excepţional. Prin urmare, în această etapă instanţa nu tranşează definitiv legalitatea actului şi nu realizează cercetarea de fond proprie acţiunii în anulare, ci verifică dacă, printr-o examinare sumară a împrejurărilor invocate şi a înscrisurilor administrate, pot fi identificate vicii aparente, serioase şi suficient de evidente pentru a justifica înlăturarea temporară a caracterului executoriu al actului.

Sub aspectul **cazului bine justificat**, reclamanta invocă, în esenţă, neîndeplinirea condiţiilor prevăzute de art. 204 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, nelegalitatea convocării şedinţei din 23.04.2026, caracterul justificat al absenţei din 18.05.2026, neutilizarea posibilităţii participării prin mijloace electronice, depăşirea termenului prevăzut de art. 204 alin. (7), stabilirea datei de 24.06.2026 drept moment al încetării mandatului şi insuficienţa motivării ordinului.

Tribunalul constată însă că aceste argumente, astfel cum sunt susţinute la nivelul probatoriului administrat pentru soluţionarea cererii provizorii, nu relevă un viciu de legalitate evident al Ordinului nr. 279/29.07.2026.

Potrivit art. 204 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, mandatul consilierului local încetează de drept înainte de expirarea duratei normale în cazul lipsei nemotivate de la trei întruniri ale consiliului, convocate pe durata a trei luni calendaristice, care determină imposibilitatea desfășurării în condițiile legii a ședințelor. Din documentația avută în vedere la emiterea ordinului rezultă că reclamantei i-au fost imputate absențele de la ședințele din 24.03.2026, 23.04.2026 și 18.05.2026, ședințe la care cvorumul legal nu a fost întrunit.

Faptul că reclamanta a participat la alte ședințe desfășurate între sau după datele menționate este relevant pentru evaluarea conduitei sale generale în exercitarea mandatului, însă nu înlătură, în sine, incidența art. 204 alin. (2) lit. e). Textul legal nu condiționează încetarea mandatului de caracterul consecutiv al celor trei absențe, această condiție fiind prevăzută distinct pentru ipoteza reglementată la lit. d).

În cauza de față trebuie verificat dacă fiecare dintre cele trei absențe avute în vedere de prefect a fost nemotivată și dacă fiecare dintre respectivele întruniri nu s-a putut desfășura din lipsa cvorumului.

În ceea ce privește ședința din 23.04.2026, Tribunalul reține că aceasta a fost convocată în aceeași zi, comunicarea fiind transmisă la ora 12:18 pentru ora 15:00. Într-adevăr, potrivit art. 134 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, termenul obișnuit de convocare a unei ședințe extraordinare este de trei zile. Alin. (4) instituie însă expres posibilitatea convocării de îndată în caz de forță majoră, de maximă urgență pentru rezolvarea intereselor locuitorilor ori în alte situații stabilite prin regulamentul consiliului local.

Prin urmare, intervalul de două ore și 42 de minute dintre comunicare și ora stabilită pentru ședință nu conduce, prin el însuși, la concluzia vădităi nelegalități a convocării. Stabilirea existenței, în concret, a maximei urgențe, prin raportare la fiecare proiect înscris pe ordinea de zi, la documentația aferentă și la situația administrativă existentă la acel moment presupune o examinare care depășește limitele controlului sumar specific suspendării.

Nici susținerea reclamantei referitoare la proiectul bugetului local și la pretinsa nerespectare a etapelor de publicitate nu este, în stadiul procesual de față, suficientă pentru a determina concluzia vădităi nelegalități a convocării. Verificarea acestei critici implică stabilirea exactă a versiunii proiectului supuse dezbaterii, a datei publicării acesteia și a documentației procedurale aferente, aspecte ce țin de cercetarea fondului legalității procedurii.

Totodată, faptul că ședința din 23.04.2026 s-a desfășurat exclusiv cu participare fizică, în vreme ce într-o ședință ulterioară, din 03.08.2026, a fost permisă participarea unui consilier prin mijloace electronice, nu evidențiază, în sine, o nelegalitate aparentă. Art. 134 alin. (5) din Codul administrativ impune indicarea modalității de desfășurare în documentul de convocare, iar art. 137 alin. (1) recunoaște participarea prin mijloace electronice în calculul cvorumului, fără ca din aceste dispoziții să rezulte obligația generală a autorității de a organiza fiecare ședință în format electronic sau mixt.

Referitor la ședința din 18.05.2026, Tribunalul a avut în vedere atât mesajul reclamantei *„Astăzi nu pot ajunge"*, cât și explicațiile ulterioare și conversațiile depuse la dosar privind stabilirea datei întâlnirii și obligațiile profesionale ale acesteia.

Aceste elemente confirmă că reclamanta și-a exprimat imposibilitatea participării, însă comunicarea neparticipării și motivarea absenței sunt noțiuni juridice distincte. Potrivit art. 137 alin. (2) din Codul administrativ, prezența consilierilor locali este obligatorie, legea delimitând situațiile în care absența este considerată motivată, iar alin. (5) instituie obligația consilierului care nu poate participa de a aduce această împrejurare la cunoștința secretarului general. Reglementarea locală completează aceste dispoziții prin enumerarea situațiilor în care absența poate fi justificată.

Or, mesajul prin care reclamanta a anunțat că nu poate ajunge, chiar examinat împreună cu discuțiile anterioare privind programarea ședinței și activitatea sa profesională, nu permite, la nivelul examinării sumare specifice prezentei proceduri, concluzia că absența se încadra în mod vădit într-una dintre ipotezele legale sau regulamentare de absență motivată. Stabilirea

exactă a semnificației acestor împrejurări și a măsurii în care ele justificau legal absența presupune cercetarea aprofundată a fondului.

Nici existența unor divergențe anterioare între reclamantă și primar cu privire la oportunitatea unor cheltuieli ori proiecte locale nu creează, prin ea însăși, o îndoială serioasă asupra legalității ordinului. Asemenea împrejurări pot constitui contextul raporturilor dintre participanții la activitatea autorității deliberative, dar nu demonstrează că procedura de constatare a încetării mandatului a fost determinată de un scop străin celui prevăzut de lege.

În privința termenului prevăzut de art. 204 alin. (7) din Codul administrativ, Tribunalul reține că textul stabilește obligația consiliului local de a adopta hotărârea de constatare în termen de 30 de zile de la introducerea referatului constatator pe proiectul ordinii de zi și prevede că, în maximum 10 zile de la expirarea acestui termen, constatarea încetării mandatului și vacantarea locului se realizează de prefect prin ordin, în ipoteza neadoptării hotărârii.

Împrejurarea că Ordinul nr. 279/29.07.2026 a fost emis după expirarea intervalului de 10 zile prevăzut de art. 204 alin. (7) din Codul administrativ nu este, prin ea însăși, de natură să contureze un caz bine justificat în sensul art. 14 din Legea nr. 554/2004. Textul legal instituie un termen pentru exercitarea cu celeritate a atribuției prefectului, fără a prevedea însă sancțiunea decăderii din competența de a emite ordinul.

Totodată, ordinul are caracter constatator, încetarea mandatului fiind legată de îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 204 alin. (2), iar nu de momentul emiterii actului prefectului.

În aceste condiții, simpla depășire a termenului de 10 zile nu evidențiază, la nivelul aparenței de drept, o nelegalitate suficient de serioasă pentru a justifica suspendarea executării actului

În ceea ce privește stabilirea datei de 24.06.2026 ca dată a încetării mandatului, art. 204 alin. (3) din Codul administrativ prevede că, pentru situația de la alin. (2) lit. e), data încetării de drept este data apariției evenimentului sau a îndeplinirii condițiilor care determină încetarea.

Într-adevăr, din perspectiva acestei norme, împrejurarea că data de 24.06.2026 corespunde înregistrării documentației la prefect, iar reclamanta susține că la aceeași dată a participat la ședința consiliului local, ridică o problemă ce va trebui examinată în cadrul acțiunii în anulare. Totuși, această împrejurare nu este suficientă, în contextul cererii de suspendare, pentru a răsturna prezumția de legalitate a întregului ordin. Dacă situația juridică prevăzută de art. 204 alin. (2) lit. e) se produsese anterior, indicarea unei date ulterioare nu extinde perioada în care reclamanta a fost lipsită de exercițiul mandatului, ci, dimpotrivă, îi este sub acest aspect favorabilă. Problema exactității datei rămâne astfel una de fond, nefiind, prin ea însăși, aptă să configureze cazul bine justificat cerut de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

În sfârșit, nici critica referitoare la motivarea Ordinului nr. 279/29.07.2026 nu relevă, în cadrul controlului sumar, o nelegalitate manifestă. Ordinul identifică temeiul legal al încetării mandatului și documentația administrativă care a fundamentat constatarea, inclusiv referatele întocmite în procedura administrativă. Problema dacă prefectul trebuia să răspundă individual fiecărei obiecții formulate anterior de reclamantă și dacă verificarea efectuată a fost suficient de aprofundată presupune o analiză proprie fondului acțiunii.

Prin urmare, examinând împreună criticile formulate, Tribunalul constată că acestea ridică probleme de legalitate care necesită cercetarea fondului, însă nu evidențiază, la nivelul de aparență propriu procedurii suspendării, împrejurări apte să creeze o îndoială serioasă asupra legalității Ordinului nr. 279/29.07.2026.

În consecință, condiția cazului bine justificat nu este îndeplinită.

Sub aspectul **pagubei iminente**, reclamanta invocă pierderea posibilității de a participa la ședințele consiliului local, la stabilirea cvorumului, la vot și la lucrările comisiilor, precum și neîncasarea indemnizației corespunzătoare mandatului. A arătat, totodată, că fiecare ședință și

fiecare vot pierdut în intervalul în care ordinul produce efecte nu mai pot fi recuperate ulterior, iar activitatea Consiliului Local Mircești a continuat în noua sa componență.

Tribunalul nu minimalizează caracterul efectiv al acestor consecințe. Art. 204 alin. (20) din Codul administrativ prevede expres că, de la data încetării mandatului, fostul consilier nu mai este luat în calcul pentru cvorum, nu mai poate participa la vot și în comisiile de specialitate și nu mai beneficiază de indemnizația lunară.

Aceste efecte reprezintă însă consecințele pe care legea însăși le atașează constatării încetării mandatului. Pentru a configura paguba iminentă în sensul art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004 nu este suficientă simpla producere a efectelor actului contestat, fiind necesară identificarea unui prejudiciu material viitor și previzibil ori a unei perturbări previzibile grave a funcționării unei autorități sau a unui serviciu public.

Neîncasarea indemnizației are caracter patrimonial și este susceptibilă de reparare prin echivalent în ipoteza anulării actului, reclamanta solicitând chiar prin acțiunea principală plata drepturilor bănești de care susține că a fost lipsită.

În ceea ce privește imposibilitatea participării temporare la deliberările consiliului local, aceasta constituie în mod evident o consecință nerecuperabilă în natură pentru ședințele deja desfășurate. Totuși, prin ea însăși, o asemenea împrejurare nu se confundă cu noțiunea legală a pagubei iminente. În lipsa unor elemente suplimentare care să evidențieze un prejudiciu material viitor și previzibil distinct ori o perturbare gravă a funcționării autorității publice, efectul invocat rămâne cel inerent executării actului administrativ de constatare a încetării mandatului.

Mai mult, argumentul întemeiat pe hotărârile adoptate de Consiliul Local Mircești la 03.08.2026 demonstrează că ordinul a produs efecte asupra componenței autorității deliberative, însă nu dovedește, ca atare, existența unei perturbări grave a funcționării acesteia; dimpotrivă, din înscrisurile depuse rezultă că autoritatea deliberativă și-a continuat activitatea și a adoptat hotărâri în componența rezultată după emiterea ordinelor.

În orice caz, condițiile prevăzute de art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004 fiind cumulative, neîndeplinirea cerinței referitoare la existența unui caz bine justificat este suficientă pentru respingerea cererii de suspendare.

Pentru aceste considerente, Tribunalul va respinge, ca neîntemeiată, cererea de suspendare a executării Ordinului Prefectului Județului Iași nr. 279/29.07.2026, formulată de reclamanta Loghin Gilda-Rodica în contradictoriu cu pârâții Prefectul Județului Iași și UAT Comuna Mircești.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge, ca neîntemeiată, *excepția inadmisibilității cererii de suspendare* pentru neparcurgerea procedurii prealabile, invocată de pârâți.

Admite *excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Instituția Prefectului – Județul Iași.*

Respinge cererea de suspendare formulată de reclamanta LOGHIN Gilda-Rodica în contradictoriu cu pârâta Instituția Prefectului – Județul Iași, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Respinge, ca neîntemeiată, cererea formulată de reclamanta LOGHIN Gilda-Rodica, în contradictoriu cu pârâții Prefectul Județului Iași **și** Unitatea Administrativ-Teritorială Comuna Mircești, prin primar, având ca obiect suspendarea executării Ordinului Prefectului Județului Iași nr. 279/29.07.2026, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Iaşi.

Pronunţată astăzi, 06.10.2026, prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei.

PRESEDINTE.

GREFIER,

C.S. 06 Octombrie 2026